

første gøre opmærksom paa, at alt angaaende den eventuelle Grundlovsforandring have vi ladet ude af Betragtning, og ved den midlertidige Foranstaltning have vi taget Hensyn til de væsentligste Anker, der vare rettede mod Mindretallets Forslag, idet vi jo ikke blot foreslaa flere Kredse, men ogsaa gaa ind paa det, som mange i Folketinget saa ofte have krævet, en fuldstændig Omlægning af hele Kjøbenhavn, uagtet at vi selvfølgelig godt se, at en saadan Omlægning, under de nuværende Forhold kun kan blive i Favn af den mere yderliggaaende Opposition. Og dernæst saa maa vi med Hensyn til Udfigterne for vort Forslag minde om, at, siden denne Sag først behandlede i Folketinget, er der kommet mange ny Medlemmer ind, om hvilke det ret almindelig menes, at saa eller ingen af dem ere stemte for den store Forøgelse. Og endelig maa det vel ogsaa komme i Betragtning, at Folketinget ikke hidtil har haft Lejlighed til at kende Landstingets Stilling til denne Sag, og det var jo dog tænkeligt, at Landstingets Afstemning kunde saa Betydning for dem, som i Virkeligheden sympatisere mest med den Vej, eller dem, for hvem det er det vigtigste, at de store Uretfærdigheder mod enkelte Kredse blive afhjulpne og som derfor ere rede til at gaa enhver Vej, der kan føre til dette Resultat. Det kan jo ikke være tiltalende for noget af Tingene, om vi, for at konstatere vor Grundlovstrofab, kom ind paa en evindelig Rasten Bold med dette Lovforslag uden i Virkeligheden at komme af Stedet, og det forekommer os, at jo mere man er forarget over de nuværende Tilstande, jo mere maa man betænke sig paa at modsætte sig en Ordning, der uomtvistelig afhjælper de værste Mangler og gør Tilstanden forsvarelig i alt Fald i nogen Tid.

Hvad Lovforslagets Enkeltheder angaar, da kunde de fleste i Udvalget og navnlig Medlemmerne for Kjøbenhavn, Kjøbenhavn og Mager meget have ønsket i al Fald et Par Repræsentanter flere i Kjøbenhavn og helst 4, og

naar de ere gaaede med til at foreslaa 12 i Kjøbenhavn og 3 paa Frederiksberg, altsaa i alt kun en Forøgelse med 5 i Kjøbenhavn og Frederiksberg, gaa de nærmest ud fra den Betragtning, at noget er bedre end intet, og naturligvis med Forbehold af fuld Frihed til siden at virke for flere, hvis Kompromiset ikke blive gennemført. Men i øvrigt maa det jo erindres, at, om end Foranstaltningen er beregnet paa at gøre Tilstanden forsvarelig i nogen Tid, er den jo dog af midlertidig Natur, og naar vi nu desuden muligvis havde tænkt os, at Grundlovsforandringen vilde sætte Tallet til 1 for 25,000, var der jo ogsaa noget, der talte for i en By som Kjøbenhavn ved en midlertidig Foranstaltning ikke at gøre Kredse under 25,000, medens at man selvfølgelig var nødt til at gaa længere ned ved Delingen i Provinserne, hvis vi overhovedet vilde dele der. Naturligvis kommer Kjøbenhavn ikke til sin fulde Ret ved at saa 26,000 i hver Kreds, medens Gennemsnittet med 109 Folketingsmænd for det egentlige Danmark giver 19,928 eller omtrent 20,000 i hver Kreds; men der er jo ikke saa saa andre Kredse ude i Landet, der maa beholde omtrent samme Størrelse, og ved en Foranstaltning, der nærmest hviler paa et Skøn om, hvad det er retfærdigt og billigt, maa der ogsaa kunde tages noget Hensyn til, at medens Procentantallet af Bølgjerne paa Landet er 17,1 og i Købstæderne 15,7 er det i Kjøbenhavn kun 14,7.

Hvad Frederiksberg angaar vilde vi helst have samlet alle Landsogne i en Kreds. Men denne Kreds var saa bleven alt for stor, og vi have derfor maattet lægge Brøndshøj og Rødovre til den tilgrænsende Del af Frederiksberg. Efter vort Forslag faar saa den til Kjøbenhavn grænsende Del af Frederiksberg, 1ste Kreds, 28,640, 2den Kreds, Resten af Frederiksberg med Brøndshøj og Rødovre, 23,989, og de øvrige Landsogne med Amager 27,502. Hvad Provinserne angaar, da fulgte det af sig selv, at Odense og Aarhus maatte deles, og flere af os vare